

Κάποιος μᾶς ἔλεγε ποῦ λή' ἀπ' τὰ ξένα,
Πῶς στήν ὀρφάνια μας καὶ εἰς τὴν σκλαβιά,
Προσφέρουν δάκρυα, φιλεῖ ἀναμμένα
Οἱ ξέν' οἱ ἐλεύθεροι ἀπὸ μακρυά.

Καὶ εἶναι ἡ κλάψα τους καὶ τὰ φιλιὰ τους,
Ἀλλ' ἀντὶ δάκρυα, καὶ ἀντὶ φιλή,
Δὲν μᾶς ἐχάριζαν τῇ λευτερίᾳ τους,
Καὶ τῇ μαννουλά μας ποῦ πάει τρελλή!

Ἄχ! τώρα ἡ ἄχαρη ποῦ τάχα νῆναι;
Ἀπὸ τί κρήμισμα κατρακυλᾷ;
Ἀπὸ τὴν πείνᾳ τους ψυχομαχᾶνε
Τὰ δύο παιδάκια τῆς μέσ' στὰ βουνά.

Ὁ κόπος ἔκλεισε τὰ βλέφάρᾳ μου...
Στὸ χιόνι ἥς κάμωμε μὴ προσευχή...
Ἐλ' ἀδελφοῦλά μου στήν ἀγκαλιά μου
Γιὰ ν' ἀποθάνωμε τὰ δύο μαζή!—

Κι' ἂν κάποι' ἄτρεψ μᾶς ἀπαντήσῃ
Διαβάτης εὐσπλαχνος μέσ' στὰ βουνά,
Στ' ἀχνὰ κουφάρια μας τάφο ἥς χάρισῃ
Μὲ δύο δακρύβερχτα στερνὰ φιλιὰ.

Εἶπε—κ' ἐσρόγγισε τὰ δάκρυά του,
Καὶ μ' ἓνα οὐράνιο καὶ ἀγνὸ φιλή
Γλυκονανούρισε στήν ἀγκαλιά του
Τὴν ἀδελφοῦλά του τὴν ὀρφανή.

Κι' ὡς τόσῳ ἀπέρκεσε σκοτιδιασμένη
Ὡσάν τὴν κόλασι ἡ κοῦρα νυκτιά,
Κι' ἡ ῥοδοδάκτυλος αὐγή προβρίκει
Καὶ νικρ' ἀπάντησε τὰ δύο παιδιά.

Μὲ χιόνι ἐστέκοντο σκαδανωμένα
Κ' ὅταν ἀπέρκεσεν κ' ἐγὼ ἀπ' ἐκεῖ
Λόκοι εὐρίσκοντο ἀγκαλιζομένα
Ὡσάν νὰ ἐγύρευαν κ' ἄλλο φιλή!

ΦΙΛΗΠΠΟΣ Γ. ΛΟΥΤΗΣ
Ἀνθυπασπ. τοῦ ἱππικοῦ.

ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΖΩΓΡΑΦΟΙ. Δύο ζωγράφοι ἐνητχολοῦντο ποτὲ εἰς τοιχογραφίαν μεγαλοπρεποῦς μητροπόλεως, ἱστάμενοι ἀμρότεροι ἐπὶ ὑψηλοτάτου ἱκρίωματος. Ὁ ἕτερος αὐτῶν ἦτο τόσον προσηλωμένος εἰς τὸ ἔργον του, καὶ τόσον μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἡδονῆς ἠτένιζε τὴν εἰκόνα, ὥστε λησμονήσας τὴν θέσιν ὅπου ἴστατο ἐκινεῖτο πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐπλησίασε τὴν ἄκρην τῆς σκηνῆς.

Τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμήν ὁ σύντροφός του ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τρόμου παρετήρει τὸν κίνδυνον τοῦ συντεχνίτου· ἐλίγον ἔτι καὶ θὰ κατέπιπταν ὁ ἐνθουσιῶν· ἐάν τῷ ὠμίλει ὁ θάνατος ἦτο βέβαιος, ἐάν πάλιν ἐτήρει σιωπὴν, ὁ κίνδυνος ἦτον ἐπίσης ἀφευκτός. Ἐν τοιαύτῃ ἀμυχανίᾳ ὦν λαμβάνει εὐθύς βεβρεγμένην ψῆκτραν, καὶ ῥίψας αὐτὴν ἐπὶ τῆς εἰκόνης, κατερρύπανε τὴν ὠραίαν γραφήν. Τοῦτο ἰδὼν ὁ ζωγράφος ὤρμησε πρὸς τὸν φίλον του μετὰ θηριώδους ἡθους· ἀλλ' ἐκπλαγεὶς διὰ τὸ κάτωχρον αὐτοῦ πρόσωπον ἤκουσε τὴν διήγησιν τοῦ κινδύνου, παρετήρησε μετὰ φρίκης τὸ ὑποκάτω χάος καὶ μετὰ δακρύων εὐγνωμοσύνης ἡσπάσθη τὴν σώσασαν αὐτὸν χεῖρα. Οὕτω καὶ ἡμεῖς πολλάκις ἀφαρπαζόμενοι ἀπὸ τῶν εἰκόνων τοῦ κόσμου τούτου ἀναιπαισθήτως ὀδεύομεν πρὸς τὸν ἴδιον ὀλεθρον, ὅποτε ὁ Θεὸς μολύνων ἐπίτηδες τὰς ὠραίους εἰκόνας, μᾶς προσηλώνει εἰς τὰς εὐσπλαγχνούς αὐτοῦ ἀγκάλας, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμήν ἐτοιμαζόμεθα νὰ ὑψώσωμεν φωνὴν κατ' αὐτοῦ.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΕΠΙΝΟΗΜΑ. Πρὸ τινων ἐτῶν δύο ἀδελφοὶ ἱρλανδοὶ, σιδηρουργοὶ τὸ ἐπάγγελμα, κατέλιπον τὴν γενέθλιον αὐτῶν γῆν καὶ μετέβησαν εἰς τὴν Ἰαμαϊκὴν πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου. Ἀλλ' εὐθύς μετὰ τὴν ἐκεῖσε ἀφίξιν των παρετήρησαν ὅτι δὲν ἐξήρκει μόνη ἡ φιλεργία πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ ἔργου των, καὶ ὅτι πρὸς ἑναρξιν αὐτοῦ ἀπητοῦντο τουλάχιστον ἐβδομήκοντα λίραι. Πρὸς τοῦτο δὲ κατέφυγον εἰς τὸ ἀκόλουθον νέον καὶ εὐφυὲς ἐπινόημα. Εἰς εἰς αὐτῶν ἐγυμνώθη, ὁ δὲ ἕτερος ἐμαύρισε αὐτὸν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν· τούτου δὲ γενομένου τὸν ἔφερεν εἰς ἓνα ἐκ τῶν ἐμπορευομένων Μαύρους, ὅστις παρατηρήσας τὸ ῥωμαλέον καὶ ἀθλητικὸν ἀνάστημα τοῦ προσπεποιημένου τὸν Μαῦρον ἠγύρασεν αὐτὸν ἀντὶ ὀγδοήκοντα λιρῶν, μάλιστα δὲ καὶ ἐκαυχᾶτο διὰ τὴν ἀγοράν, διότι ἐθεώρει αὐτὸν ὡς τὸν ὠραιότερον τῶν ἐν τῇ νήτῳ ὁμοχρόων του. Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ὁ δημιουργηθεὶς Μαῦρος ἐδραπέτευσε πρὸς τὸν ἀδελφόν του, καὶ καθαρισθεὶς ἀνέλαβε τὴν προτέραν μορφήν. Εἰς μάτην προσηνέχθησαν βραβεῖα εἰς ὃν τινα ἤθελε συλλάβει αὐτόν. Ἐν τοσούτῳ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐπεχείρησαν πάραυτα τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ τοσοῦτον ἐπιτυχῶς τὸ διεξήγαγον, ὥστε μετ' οὐ πολὺ ἔτη ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἔχοντες πολλὰς χιλιάδας λιρῶν. Πρὶν ὅμως ἀναχωρήσωσιν ἐπεσκέψθησαν τὸν κύριον πρὸς τοῦ ὁποίου εἶχον λάβει τὰ χρήματα, τῷ ἀνέμνησαν τὸ περιστατικὸν τοῦ Μαύρου, καὶ ἀπέδωκαν αὐτῷ τὸ κεφάλαιον μετὰ τόκου, ἀφοῦ προηγουμένως τῷ ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνην των.

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΝΟΟΣ. Ποιητὴς τις, μέγα προκωνδία τὴν ποιητικὴν ἱκανότητα, κατέτριψε τὸ πλεῖ-

στον μέρος τῆς ζωῆς του, εἰς σύνθεσιν ποιημάτων, ὀλίγους ὅμως εὗρισκεν ἀναγνώστας καὶ ἀκροατάς. Ἡ τοιαύτη πρὸς τὰ ποιήματά του ψυχρότης καὶ ἀδιαφορία, προσέβαλεν οὐ μόνον τὴν φιλοτιμίαν ἀλλὰ καὶ τὴν υγείαν του. Συνεβουλεύθη λοιπὸν ἱατρὸν, ὅστις διαγνοὺς τὴν ματαιότητά τῆς ἰδιοσυγκρασίας αὐτοῦ, καὶ ἀκούσας μακρὰν διήγησιν τῶν παραπόνων του, «ἔχεις, ἠρώτησε στίχους, τοὺς ὁποίους νὰ μὴ ἀπὴγγεῖλεις ἀκόμη εἰς κανένα;» «Μάλιστα», ἀπεκρίθη ὁ ποιητής. «Πολὺ καλὰ, ἀνάγνωθι αὐτούς.» Τὸ τέκνον τῶν Μουσῶν ἀνέγνω μετὰ μεγάλῃς ἐμπράσεως ἑκατοντάδας στίχων. Καὶ ὁ ἱατρὸς παρατηρήσας ὅτι εὐηρέσται ἡ ἀνάγνωσις τὸν ἀσθενῆ τὸν προέτρεψε νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτούς. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπαναλήψει ἀνέπτυξε μεγαλητέραν ἐνέργειαν ἐκφράσεως, «ἐπανάλαβέ μοι καὶ αὐτίς» εἶπεν ὁ ἱατρὸς. Ἀφοῦ δὲ ὁ ποιητής ἐπανελάβε καὶ ἐκ τρίτου τὴν ἀνάγνωσιν μετὰ μεγίστης ζωηρότητος, «τώρα, εἶπεν ὁ ἱατρὸς, ἀναπαύου καὶ αὐριον θέλεις ἀναλάβει ἐντελῶς.» Τὸ φάρμακον ἦτο δραστήριον.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΑΦΟΣΙΩΣΙΣ. Τὸν χειμῶνα τοῦ 1776 ἔτους ὁ κόμης καὶ ἡ κόμισσα Podotsky ἤρχοντο ἀπὸ Βιέννης εἰς Κρακοβίαν. Οἱ λύκοι, οἵτινες πολυπληθέστατοι ὄντες εἰς τὰ Καρπάθια καθίστανται θρασύτεροι καὶ θηριωδέστεροι ἐν καιρῷ χειμῶνος, κατέβαινον ἀγέληδόν καὶ κατεδίωκον τὴν ἁμαζαν ὡσαν ἤδη μεταξὺ τῶν πόλεων Oswiek καὶ Zaiog, ἡ τελευταία τῶν ὁποίων ὀλίγας μόνον λεύγας ἀπέχει τῆς Κρακοβίας. Ἐκ τῶν δύο ὑπηρετῶν, οὓς ὁ κόμης πάντοτε ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, ὁ μὲν εἰς εἶχε προπορευθῇ, ὁ δὲ ἄλλος τὸν ὅποιον ἰδιαζάντως ἐτίμα διὰ τὴν ἀφοσίωσίν του, βλέπων τοὺς λύκους βαθμηδὸν πλησιάζοντας παρεκάλεσε τὸν κύριόν του νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀπολύσῃ εἰς τοὺς λύκους τὸν ἵππον του, ὅπως διὰ τούτου κταπύσωσι τὴν λίσσιν των καὶ λάβωσι καιρὸν νὰ φθάσωσιν εἰς Ζάτορ. Τοῦ δὲ κόμητος ἐπινεύσαντος, ὁ ὑπηρετὴς ἀναβὰς ὅπισθεν τῆς ἀμάξης ἀπέλυσε τὸν ἵππον, ὅστις εὐθὺς κατεκρουργήθη ὑπὸ τῶν λύκων. Ἐν τούτοις οἱ ὁδοιπόροι προεχώρουν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον ἐλπίζοντες νὰ προρθῶσιν εἰς τὴν πόλιν. Ἀλλ' ἔπειδὴ οἱ ἵπποι ἐκουράσθησαν, καὶ οἱ λύκοι ἐπὶ μᾶλλον ἐξαγριωθέντες ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ἵππου, ὀλίγου δεῖν ἐπρόφθανον τὴν ἁμαζαν, ὁ ὑπηρετὴς ἰδὼν τὸν ἔσχατον τοῦτον κίνδυνον ἐκράχασεν «Ἐὰ μόνον μέσον σωτηρίας ὑπάρχει, νὰ ὑπάγω εἰς συνάντησιν τῶν λύκων, καὶ τὸ πράττω προθύμως, ἀρκεῖ μόνον νὰ μοὶ ὁμώσῃς, ὅτι θὰ προνοήσῃς ὡς πικτὴρ περὶ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων μου, ἐγὼ μὲν θὰ κατὰφραγθῶ, ἀλλ' ἐν τούτῳ θέλετε σωθῇ. Ὁ Podotsky κατ' ἀρχὰς μὲν ἐδίστατε νὰ συγκατανεύσῃ

εἰς τὴν γενναίαν τοῦ ὑπηρετοῦ αἵτησιν, ἀλλ' ἔπειδὴ οὐδὲν ἄλλο μέσον σωτηρίας ὑπῆρχεν, ἔστερξεν ἀφοῦ πρῶτον ἐπισήμως ὥμοσεν ὅτι θέλει λαμβάνει διαρκῆ πρόνοιαν διὰ τὴν οἰκογένειάν του. Τότε ὁ ὑπηρετὴς καταβὰς διηυθύνθη εἰς τοὺς λύκους καὶ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐγένετο ὡς ὁ ἵππος παρηνάλωμα τῆς θηριωδίας των. Ὁ κόμης ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ζάτορ, καὶ οὕτως ἐσώθη καὶ ἐτήρησε πιστῶς ὅν εἶχε δώσει εἰς τὸ θῦμα ὑπόσχεσιν.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ. Διοικητὴς τις τῆς Πορτογαλλίας ὑπεδέξατο ποτὲ ἐν αἰθούσῃ, ἐνθα οὐδὲν ἄλλο θρανίον ὑπῆρχεν ἐκτὸς ἐκείνου ἀφ' οὗ ἐκάθητο, πρεσβευτὴν τινα Ἀραβῶν ὅτε δὲ ἐπλησίασεν οὗτος, χωρὶς νὰ ἐγερθῇ ὁ Πορτογάλλος ἠρώτησεν ἂν ὁ κύριός του εἶναι πολὺ ἰσχυρός. Ὁ Ἀραβὶ διατάξας ἀμέσως νὰ πέσωσι κατὰ γῆς δύο ἐκ τῶν παρακολουθούντων αἰχμαλώτων του ἐκάθισεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν. Εἶτα μετὰ σοφροῦ ὕψους ἀπεκρίνατο—Ὁ Κύριός μου ἔχει ἀπειραρίθμους ὑπηρετάς ὡς σὲ, πεντήκοντα ὡς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν σου, καὶ ἕνα ὡς ἐμέ. — Ταῦτα δ' εἰπὼν καὶ ἐγερθεὶς ἐξῆλθεν, ἀλλ' οἱ αἰχμαλῶτοι διέμενον πρηνεῖς ὅτε δὲ εἶπον αὐτῷ νὰ τοὺς ἀνακαλέσῃ· δὲν συνειθίζω, ἀπήντησε, νὰ μεταφέρω τὰ θρανία ἐκ τῶν τόπων ἐνθα κάθημαι.

Μ. ΓΚΙΟΛΜΑΣ.

ΘΕΙΑ ΔΙΚΗ. Τρεῖς κάτοικοι τοῦ Βάλη, χωρίου τῆς Φλανδρίας, συνοδοιποροῦντες εὖρον θησαυρὸν τὸν ὅποιον διένειμν ἐξ ἴσου μεταξὺ των· ἐξηκολούθησαν δὲ ὁδοιποροῦντες καὶ χαίροντες διὰ τὸ εὖρημα. Ἐπειδὴ δὲ κατέλυσαν τὰς ζωοτροφίας των ἔστειλαν τὸν νεώτερον εἰς τὴν πλησιεστέραν πόλιν, ὅπως ἀγοράσῃ τὰ χρειώδη· οὗτος δὲ καθ' ὁδὸν διαλογιζόμενος πῶς εὐκολώτερον νὰ καταστῇ μόνος κύριος τῶν εὐρεθέντων χρημάτων, ἀπεφάσισε νὰ δηλητηριάσῃ τὰς ἀγορασθησομένας τροφάς, αὐτὸς δὲ προφασιζόμενος ὅτι ἐγεύθη ἐν τῇ πόλει νὰ μὴ ἐγγίσῃ αὐτάς. Διαρκούσης τῆς ἀπουσίας του, ἡ πλεονεξία πρῶρμησε τοὺς ἄλλους δύο νὰ τὸν θανάτωσιν ὅταν ἐπιστρέψῃ, ὅπως διαμοιρασθῶσι τὸ μερίδιόν του. Ἀφ' οὗ δὲ ἐξετέλεσαν τὸν σκοπὸν των καὶ ἐδολοφύνησαν αὐτὸν, ἐκάθησαν νὰ φάγωσιν ἄλλα καὶ οἱ δύο ἔγειναν μετ' ὀλίγου θύματα τῆς θείας δίκης ἀποθανόντες ἐκ τοῦ δηλητηρίου.